

Bolnišnični šolski časopis

Dragi naši utrinkarji,

Letošnje šolsko leto se bliža h koncu in pred vami se na barvitih ter pisanih straneh razprostira vsebinsko bogat in raznolik bolnišnični šolski časopis Utrinki, ki je plod celoletnega ustvarjanja učenk in učencev, dijakinj in dijakov ter učiteljev bolnišnične šole.

Letos smo se odločili za tematsko zasnovan časopis; in sicer smo izbrali zelo široko temo *bolnišnica*, polne časopisne strani pa dokazujejo, da so bili mali in veliki pisci pripravljene z nami in vami podeliti svoje dragocene, bogate izkušnje. Vsekakor pa na straneh ne boste našli le opise zdravstvenih tegob, ampak boste lahko kaj hitro ugotovili, kako razgibano je bilo šolsko leto v naši bolnišnični šoli, saj smo ob vseh urah pouka tudi likovno, glasbeno, plesno in tehniško ustvarjali, sodelovali na najrazličnejših natečajih in projektih ter se med seboj pomerjali in sproščali tudi v športnih dejavnostih. Poskrbeli smo seveda tudi za našo in vašo sprostitev. Med počitniškimi dnevi boste lahko reševali rebuse, uganke in križanke, iskali podobnosti in razlike ter na tak način združevali prijetno s koristnim in si krajšali čas.

In ne nazadnje smo se lahko ponovno prepričali, kako se kazalci na uri in dnevi na koledarju hitro zavrtijo. Zdi se, kot bi bil še včeraj september, ko smo na široko odpirali šolska vrata, zdaj pa nas greje sonce in so tik pred nosom počitnice. Naj vas v te pospremijo naši Utrinki, pouka prosti dnevi pa naj bodo radostni, razgibani, zabavni in predvsem sproščujoči.

Pa hop na odklop!

Manja Žugman

UTRINKI – glasilo otrok, ki so med zdravljenjem vključeni v Bolnišnično šolo OŠ Ledina.

- Šolsko leto: 2018/19
- Vodja projekta: Manja Žugman
- Oblikovanje: Tina Žvab
- Naslovnica: Tadej, 1. letnik

Kaj lahko otroke boli?

Če otroka roka boli,
potem k zdravniku odhiti.
Kadar pljuča dihajo težko,
v bolnici kmalu spet vse dobro bo.
Glava težka je zelo,
zato kar na blazino položi jo.

Zoja, 1. razred

Domenik, 7. razred

Anja, 1. letnik

Aurora, 9. razred

ZDRAVNIKI

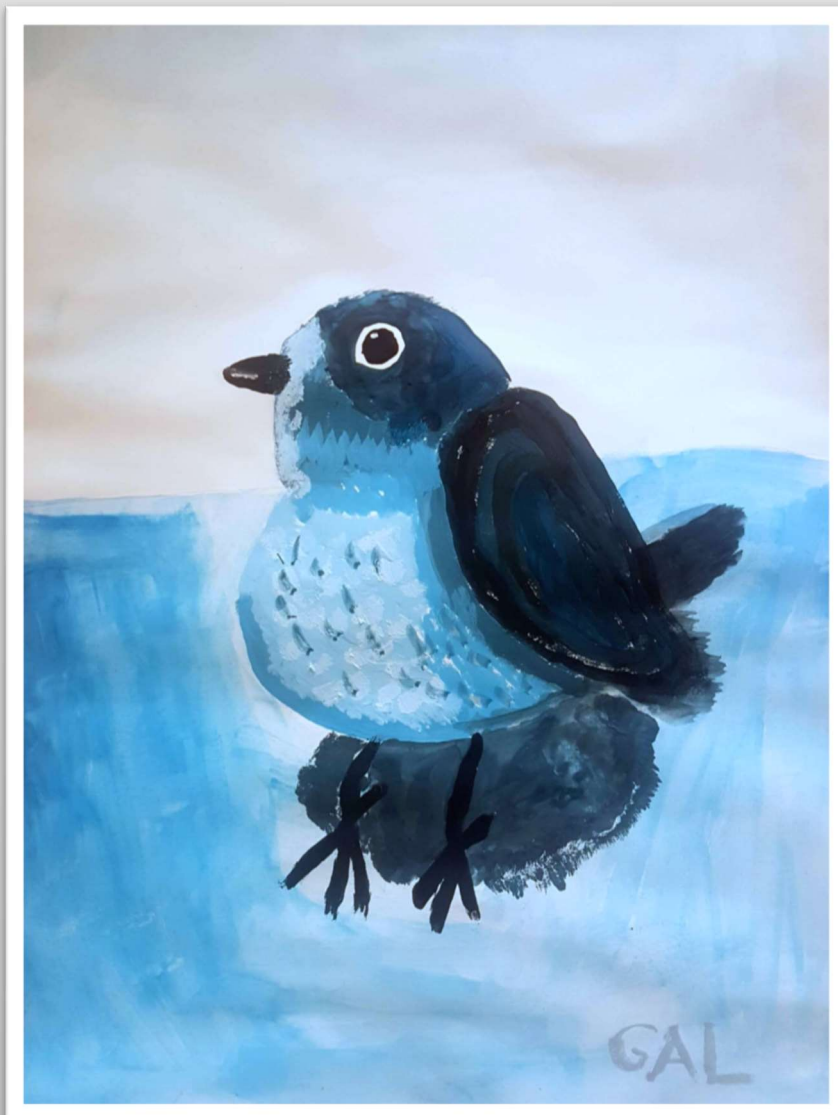
Zelo inteligentni so,
Da bolezen lahko odkrijejo.
Radi nas pregledujejo,
A velikokrat nič ne povedo.
Vedno razmišljajo,
Nas včasih dolgo zdravijo.
Iskreno so veseli,
Ko boleznici več ni
In ko pacient bolnico zapusti.

Anja, 6. razred

Pogrešam ptičke

Sem v bolnici in mislim na svoje ptičke. Doma imam različne vrste ptic. To so: penanti, skobčevke, gould amadine, galebčki, cebrice in riževci. Ptički so v svojih kletkah. Prehranjujejo se s semeni. Z mano se ne pogovarjajo, ker ne znajo govoriti. Res pa je, da glasno čivkajo. Če pa bi želeli govoriti, bi se besed zagotovo tudi naučili. Z njimi hodim tudi na razstave in tekmovanja. V bolnico sem prišla le za dva dni na terapijo, a svoje ptičke že zelo pogrešam.

Tjaša, 6. razred

Gal, 8. razred

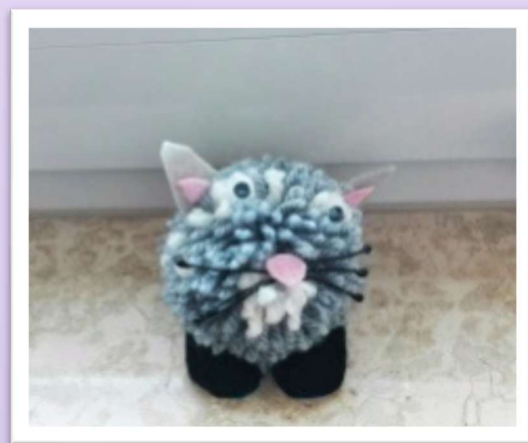
Zdravljenje v bolnišnici

Ime mi je Ajda, stara sem 11 let. Z zdravljenjem sem začela avgusta 2016.

Boleli so me gležnji in vrat zaradi revme. V bolnišnici sem ostala teden dni. Najprej sem dobila kanalček za ves teden, da mi je lahko teklo zdravilo. Takrat me je bilo zelo strah, ker nisem vedela, kakšni so postopki. Čez en mesec sem šla tudi na magnetno resonanco. To je preiskava, kjer greš v tunel in te slikajo. Ko sem večkrat prišla v bolnišnico, sem se tukaj že navadila in me ni več ničesar strah. Sem prihajam na štiri tedne, da v žilo dobim zdravilo.

V teh dveh letih se je vame vtisnilo kar nekaj zelo lepih spominov. Tukaj sem ustvarila risbo za vrata, prtiček, mucu v obliki cofka, sešila sem srček in novoletno jelko, preizkusila sem tudi veliko eksperimentov in danes pišem za glasilo *Utrinki*. Včasih zraven prinesem tudi šolske naloge in jih tukaj naredim.

Moji izdelki so bili objavljeni tudi na spletni strani bolnišnične šole.

Na ljubljansko bolnišnico sem zelo ponosna, ker me je skoraj čisto ozdravila.

Ajda, 11 let

INTERVJU S SESTRO Z ODDELKA ŽOGIC NOGIC

Pozdravljeni!

1. Kako to, da ste se odločili za poklic medicinske sestre?

Od vedno sem si želela delati s pacienti in kot zgloda danes (po številnih letih dela), sem se tudi prav odločila.

2. Kako ste prišli do tega delovnega mesta?

S prošnjo za pripravništvo.

3. Ali vam je všeč vaša uniforma? Ali imate kakšno besedo pri njeni izbiri?

Zdaj so boljše, saj so na gumbe. Barva in material sta mi tudi všeč. Ne, nimamo besede glede izbire uniform.

4. Ali so kakšna posebna pravila glede ličil, nakita in nohtov?

Na našem oddelku so. Nohti morajo biti kratki in ne polakirani, sestre smo v delovnem času brez prstanov in zapestnic.

5. Se je teh pravil težko držati?

Ne, saj si le tako lahko ustrezno umijemo in razkužimo roke.

6. Kaj je najtežje v vašem poklicu?

Najtežje je delati z zelo bolnimi pacienti, za katere veš, da jim ne moreš pomagati.

7. Koliko časa po navadi preživite na delu?

Naše delo poteka vsaj sedem ur dnevno in štirideset ali več ur tedensko.

8. Imate dobre odnose s sodelavci?

Da. Glede odnosov s sodelavkami nimam pripomb. Dobro se razumemo.

Hvala za vaš čas in odgovore.

Novinarica: Tinkara, 2. letnik

AN INTERVIEW WITH CHARLOTTE TAFT

V letošnjem šolskem letu smo začeli z urami angleške konverzacije, ki jih izvaja ga. Charlotte Taft, Američanka, zaposlena na ameriškem veleposlaništvu v Ljubljani. Otroci so veseli priložnosti, da se lahko pogovarjajo z naravno govorko angleščine, hkrati pa imajo priložnost zvedeti veliko novega o ameriški družbi in kulturi. Pogovarjali smo se že o ameriški zgodovini, življenju v Ameriki in ameriških stereotipih, pa tudi o hokeju, nogometu in pop glasbi. Še več o Charlotte lahko izveste v spodnjem pogovoru.

1. What do you like about working at the Embassy? What are the challenges?

The best part is that I work in the Public Diplomacy Section, I call it the »fun part of the Embassy«. The reason it is the fun part is that we get to do fun things, like I organize a summer school for university students, for entrepreneurship (podjetništvo), and I get to do interesting projects where I bring together Americans and Slovenians and we do things that are of mutual benefit to both sides. The challenges? You always try to bring together the interests of both sides. Sometimes it is hard to figure out the points where everybody comes together, so everyone is happy.

2. Which state are you from?

I'm from the state of Virginia, but I come from the part that touches Washington DC, so we are actually considered part of the Washington Metropolitan Area.

3. Which are the major sights in your state?

We have part of the Appalachian Mountains, the Shenandoah Valley, a Hunt country with farms and horse races, and we also have the coast, where you can touch the Atlantic ocean.

4. Do you miss anything in particular about the USA?

Sometimes I do because it is easier to do things in your own language no matter how well you speak another language. So it's sometimes nice to go home and do everything in English (laugh).

5. Is Slovenia very different from the USA? How?

For sure. There are two reasons really. One is the size, because Slovenia is so much smaller. You've got 2 million people, you can drive from one side to the other in 3 hours. Whereas the US has 330 million people and if you want to drive from one side to the other, you'd need a week if you want to sleep in between. It's 5000 km. Another difference is that Slovenia is quite homogenous, and in the USA we have so many different people and even people from California are different from people from Washington DC, for example. There are of course people from all over the world. That's a pretty big difference.

6. What is the American culture like?

Well it's hard to say. It's not like in Slovenia where you have like »narodno-zabavna glasba« and everybody knows it. You may not like it, but you know it (laugh). And you have »potica« for Christmas and »krofi« for pust. And then you have writers like Prešeren, and other historical figures. In US it's a bit different.. it's a bit of a mix, because we had people coming from Britain, but since then we've had other people come, too, bringing their own cultures with them. I'd say the British influence is still big, with all the other traditions on top. If you're thinking about American popular culture, like TV, music, movies, sports, then American culture is quite important, because it brings a lot of people together.

7. What do you like about Slovenia?

I like that it is small. I live in Ljubljana and I can take my bike to work, I can walk into town and do my shopping. I don't have to drive everywhere. The other thing I like are the people because they are flexible, in a funny way. We do projects at work and the Slovenians always say »yeah, let's have a talk and we'll see«. So you can usually arrange things. And I like that's its safe, compared to parts of the USA. And you have so much beautiful nature very close by.

8. Was learning Slovene difficult?

Yes! When I first came here I went to a year-long school for Slovenian language at the Faculty of Arts. I had to go to the Slovenian class every day for three hours. It was tiring. It's a hard language because it's a Slavic language. English that comes out of German and French is completely different. It's easier for me to learn French, Spanish and Italian, or German and Dutch. With Slovene I had to start from zero.

9. How accurate are American stereotypes (carrying guns and weapons, lots of fast food)?

Sadly, some of the stereotypes are true. In the USA according to the constitution, you have a right to bear arms; you have a right to have a weapon. It's not hard to get them. And that's quite dangerous, because maybe some people leave their guns around and their children get them, we've had some school shootings.. I, personally, would not allow this. I think you should get a license, have some training, and have a gun for hunting.

Fast food.. true, a lot of it. People eat it because it's cheap, if you don't have a lot of money, what are you going to buy? Another point is that people work long hours in the USA. You have to be at work at 9 and you finish at 5. But you need an hour to get to work. So you leave home at 8 and arrive at 6. Are you going to feel like making a big dinner for everybody? Probably not. So sometimes people just order a pizza or something like that. Also food in the USA is expensive, even if you go out and buy it to prepare it at home. So, it's cheap and it's easy.

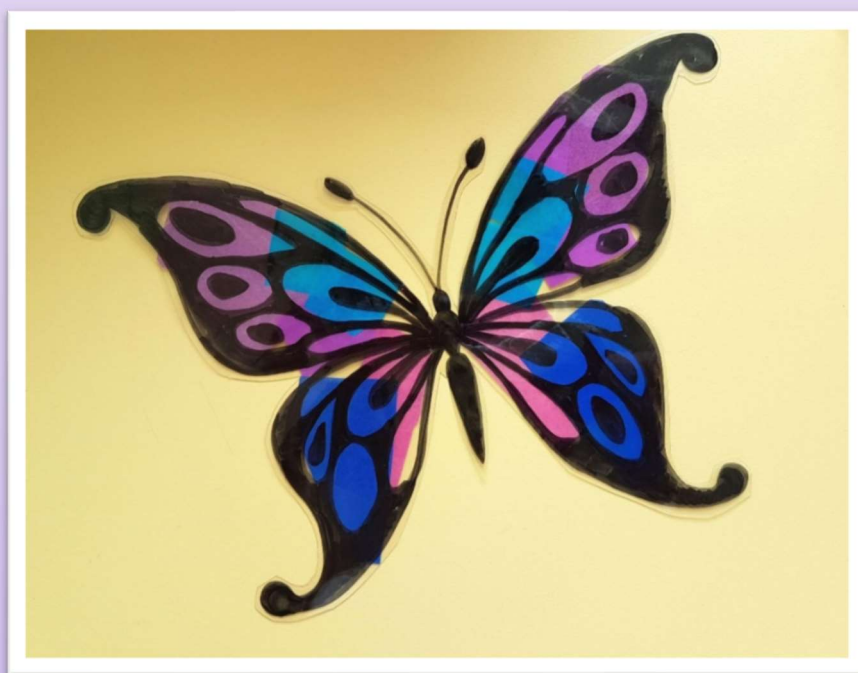
10. Thank you very much.

You are welcome.

Strah pred bolnico

Anže je pogumen fant. Star je osem let, a se prav nič ne boji teme ali pajkov, tudi ne pošasti izpod postelje. Čeprav je zdrav in krepak deček, nekega dne zboli. Mama mu pove, da mora oditi v bolnišnico. Takrat pa pogumnega fanta postane strah in se na vse pretege trudi, da bi ostal doma. Naposled le odide v bolnišnico, kjer si sobo deli z deklico Majo. Zdi se mu zelo zabavna in prav nič prestrašena, čeprav je tukaj že kar nekaj časa. Kako je to mogoče? V sobo vstopi zdravnik in Anžeta postane še bolj strah. Zdravnik ga nagovori, se začne z njim pogovarjati, ga pregleda ... Anže pa spozna, da ni prav noben bavbav. Ko zdravnik odide, se z Majo odpravita v bolnišnično šolo. Tukaj sta ustvarjala papirnate živali, se učila pisati in seštevati. Na koncu dneva pa je Anže spoznal, da bolnišnica sama po sebi sploh ni strašna. Strah je izviral le iz nepoznanega. Čeprav si je želel, da mu nikdar več ne bi bilo treba v bolnišnico, pa zdaj lahko vsem svojim prijateljem pove, da tukaj sploh ni slabo. Spoznal je novo prijateljico in se še česa novega naučil.

Tjaša, 2. letnik

Ema, 3. razred

Papirnata letala

Raziskovanje in eksperimentiranje je navdušujoče, ustvarjalno, polno presenečenj in novih spoznanj. Iz bolniške postelje je to zelo težko, zato smo ponosni, da je vse to uspelo učencem ob zgibanju in spuščanju papirnatih letal v okviru naravoslovnega dne. Različne vrste papirnatih letal lovec, helikopter, puščica, strela, nevidno letalo in mnoga druga letala smo zgibali s pomočjo navodil iz knjig ali po svoje. Ob spuščanju letal smo proučevali njihove letalne sposobnosti od dolžine leta do hitrosti. Ugotovili smo, da moramo biti pri zgibanju natančni, še posebej ob zelo dolgem letu. Z modelom helikopterja smo priredili tekmovanja v natančnosti pristanka in hitrosti leta. Letala smo spuščali po hodnikih in bolniških sobah, smo jih tudi pobarvali in ugotovili, da barva ne vpliva na dolžino leta.

Pri izdelavi in proučevanju smo zelo uživali.

Irena Nemanič

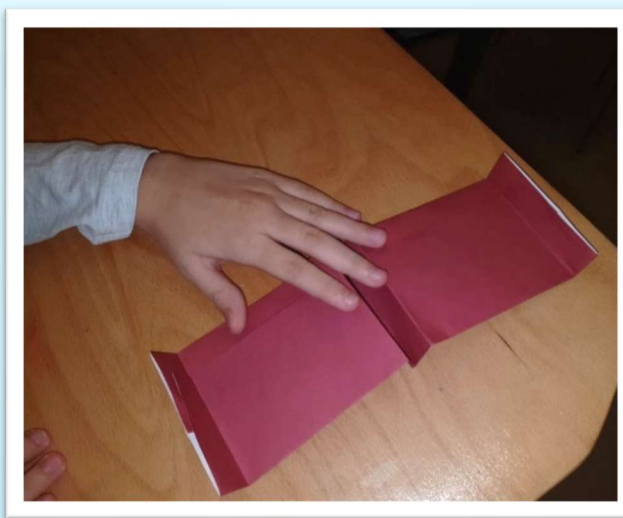
Naravoslovni dan *Prevozna sredstva v zraku* je posebej pri fantih obudil zanimanje za letalstvo.

Pri starejših fantih je poznavanje teme zahtevalo bolj poglobljeno iskanje in razumevanje letenja. Tako smo se na oddelku z zgodovino letalstva in različnimi modeli letal ter njihovo namembnostjo začeli ukvarjati že pred načrtovanim dnevom in nadaljevali še po njem.

Origami tehnika nam je nudila vrsto možnosti za izdelavo različnih modelov letal. Modele smo lahko izbirali iz literature, s spleta in lastnih idej.

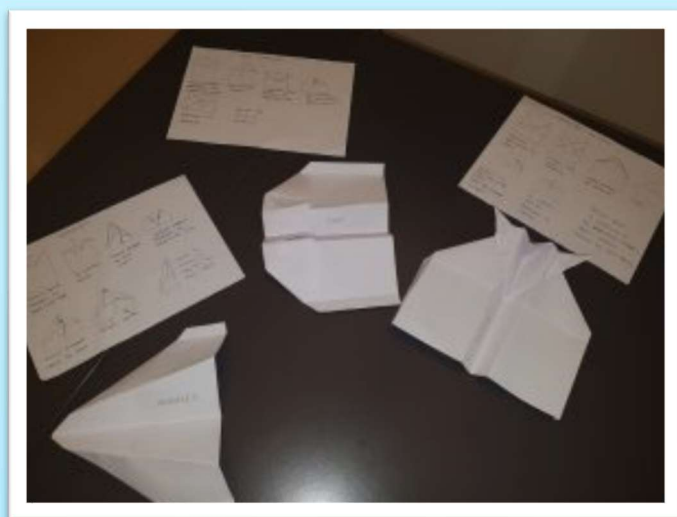

Model letala Topi

Jadralec

Ogromno znanja na omenjeno temo je pokazal devetošolec, ki je za druge učence izdelal nekaj načrtov in modelov letal iz papirja: Netopirja, Topija in Jadralca.

Načrti in modeli letal

Najljubša letala so se ob zaključku pomerila v dolžini poletov. Pomerili so se Jadralec, Krilatec, Puščica, Netopir in Topi.

Zmagala sta Jadralec (9.2 m) in Topi (7.1 m) ter vsi štirje fantje, ki so ob tem uživali.

Liljana Hribar

Gostje v bolnišnični šoli

Večkrat sem v bolnišnici. Poleg pouka sem se udeležil tudi kulturnega in športnega dne. Na zadnjem kulturnem dnevu smo ustvarjali na temo *V bolnišnični šoli*. Ker na bolnišnični kulturni dan prihajajo različni gostje, bi povabil Nipke in Trkaja. Reperja bi zagotovo sestavila in uglasbila kakšno pesem na temo Bolnišnična šola. Z veseljem bi jima prisluhnil.

Nej, 9. razred

Mario, 5. razred

Pogovor s študenti na otroškem dermatološkem oddelku

Pogovarjali smo se o tem, kaj bomo delali na kulturnem dnevu, ko je potrkal na vrata učilnice. Odprl sem jih in zagledal zdravnico, dr. Zorkovo, ki je vodja otroškega dermatološkega oddelka. Vprašala je učiteljico, če si lahko »sposodi« otroke za dvajset minut. Učiteljica se je strinjala in z zdravnico smo se vrnil v največjo bolniško sobo na oddelku. Učilnica je namreč na hodniku klinike.

V sobi so bili študentje in študentke medicinske fakultete. Najprej so nas vprašali vse o naših zdravstvenih težavah in tudi o morebitnih težavah naših družinskih članov. Podatke so si tudi zapisovali. Potem so nas pregledovali in ugotavljali znake naših bolezni. Vsi so bili zelo prijazni. Bilo jih je osem, trije fantje in pet deklet. Potem so se nam zahvalili za sodelovanje in se poslovili. Učiteljica nas je prišla iskat na oddelek in spet smo odšli v učilnico in nadaljevali z delom. Med potjo do učilnice smo srečali študente in se od njih poslovili.

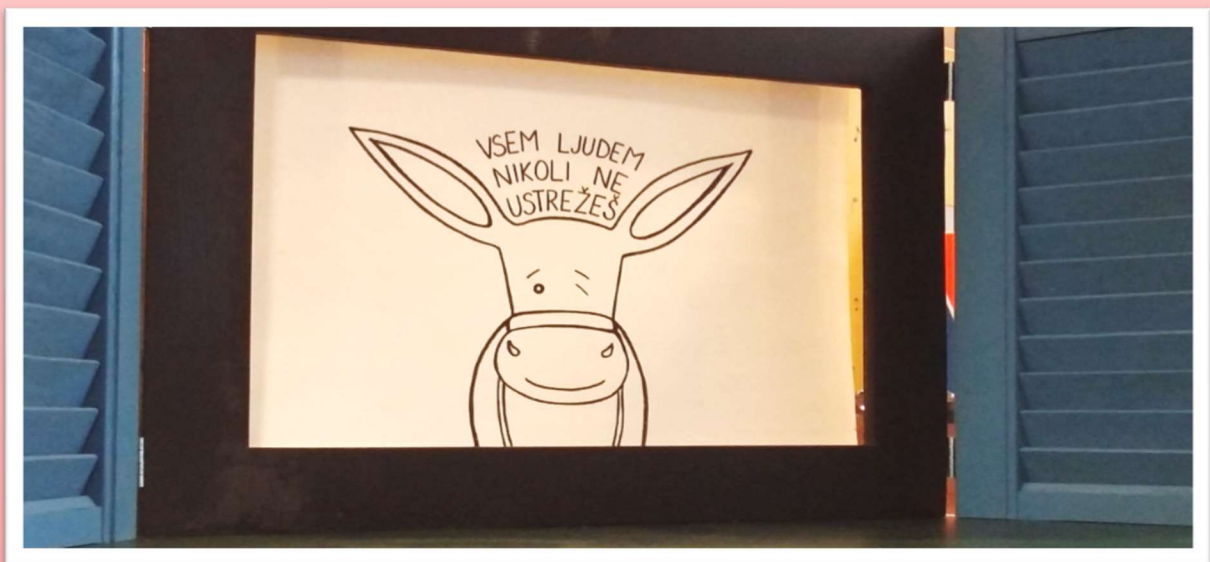
Anes in Jaka, 6. razred

Kamišibaj v bolnišnični šoli

V času Slovenskega knjižnega sejma smo tudi v bolnišnici priredili kulturni dan z naslovom Bolnišnični knjižni sejem. V uvodnem delu so učenci spoznali slovenski knjižni sejem, dogajanje na knjižnem sejmu ter sam pomen sejma.

V nadaljevanju so prisluhnili zgodbi, ki sem jo učiteljica Manja Žugman predstavila v obliki gledališča kamišibaj, učitelj Mirsad Skorupan pa je začetek predstave naznanil z lesenimi paličicami. Zgodba z naslovom Čubibubi je bila poučna, njena tematika je bila sprejemanje drugačnosti, učenci pa so ji z zanimanjem prisluhnili. Nato so se učenci razdelili po parih z učitelji. Dobili so učne liste z nalogami. Med temi je bil tudi ogled vnaprej priporočenih spletnih vsebin, s pomočjo katerih so učenci spoznali zgodovino gledališča kamišibaj, potek predstav, igralce, oder, tematiko zgodb. Sledilo je delo z računalnikom.

V nadaljevanju so učenci predstavili svoje ugotovitve oziroma spoznanja o kamišibaju. Zelo dobro so sodelovali in se o tej vrsti gledališke umetnosti tudi veliko naučili. Sledila je nova predstava. Učenci so prisluhnili zgodbi Vsem ljudem nikoli ne ustrežeš.

V drugem delu kulturnega dne pa so učenci samostojno ustvarjali. Napisali so svojo zgodbo, jo opremili z ilustracijami in tudi predstavili. Vsi so zavihali rokave in delali, ustvarjali, se trudili po svojih najboljših močeh.

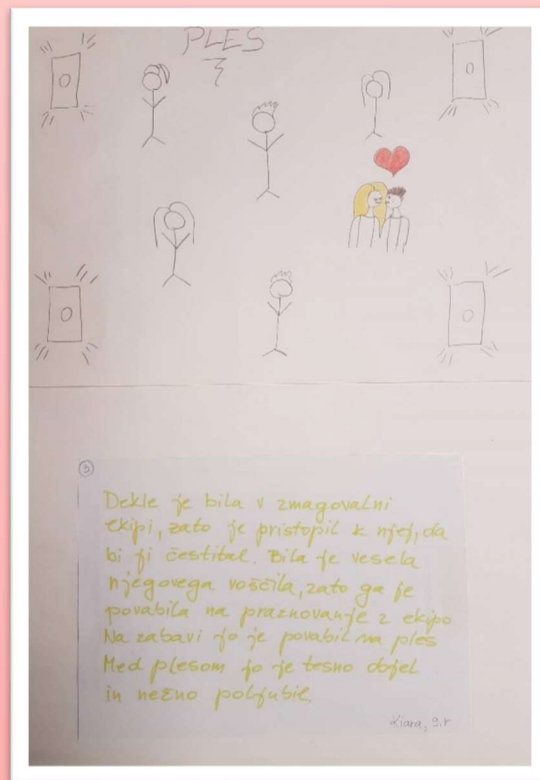
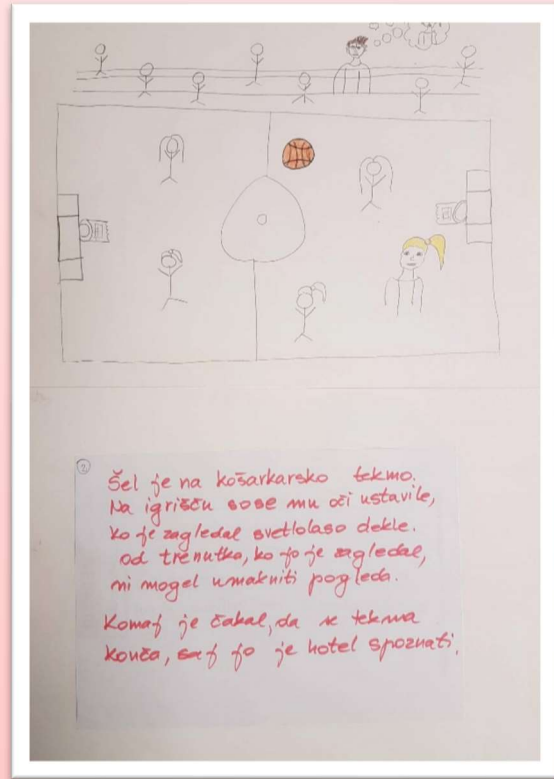
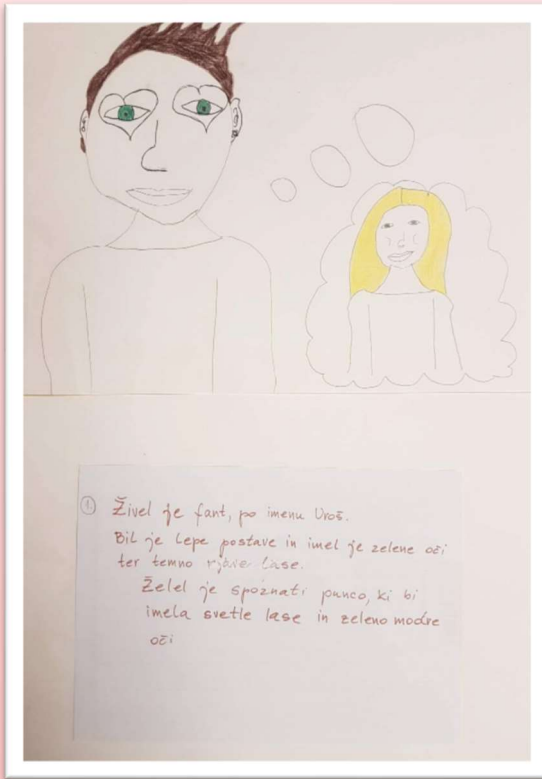
Sodelovali so vsi, vsi so bili zaposleni in bilo je videti, da niti enemu samemu učencu ni bilo dolgčas.

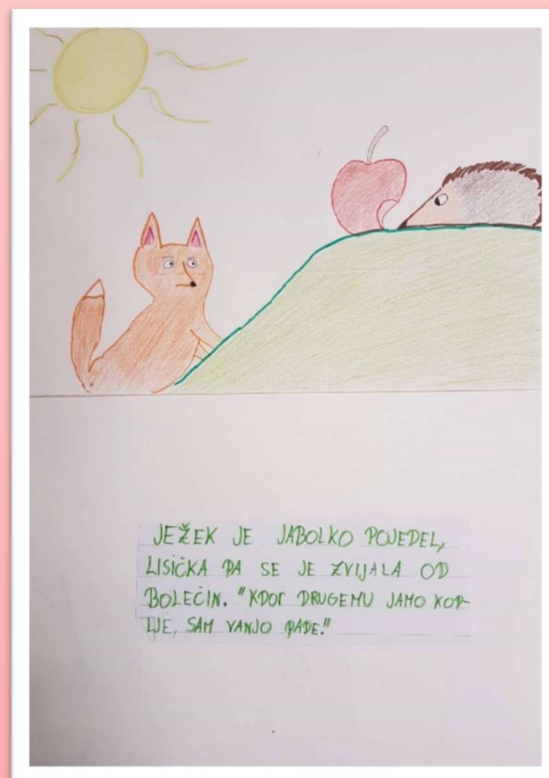
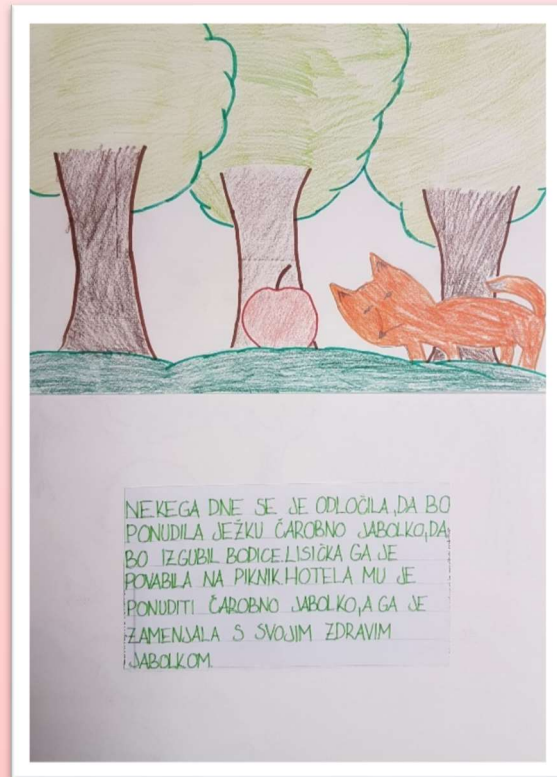
Nastale so zanimive, privlačne in poučne zgodbe (tudi pregovor Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade), ki so jih učenci na koncu v obliki kamišibaj gledališča predstavili. Njihovi nastopi so bili suvereni, s svojimi izdelki in predstavitvijo pa so bili zelo zadovoljni.

Vsi sodelujoči smo se strinjali, da je bil kulturni dan lep, privlačen, zanimiv in poučen. Učenci so povedali, da kamišibaj gledališča do našega kulturnega dne še niso poznali. Vsem je bila ta tematika všeč in vsi smo si zaželeli še več tovrstnega druženja.

Manja Žugman

Kiara, 9. razred

Kim, 6. razred
Timon, 7. razred

Sodobna umetnost v bolnišnici

Letos teče že peto leto, odkar bolnišnična šola sodeluje z MG+MSUM, Moderna galerija in Muzej sodobne umetnosti Metelkova, ki za učence in dijake bolnišnične šole izvajajo brezplačne delavnice.

Bolni učenci in dijaki smo zaradi svoje bolezni pogosto prikrajšani za konkretne izkušnje z galerijami in muzeji. S pomočjo muzejskih pedagoginj MG+MSUM pa lahko raziskujemo moderno umetnost naravnost iz bolniške postelje. S skrbno načrtovanimi delavnicami nas pedagoginje popeljejo v svet umetnosti, domišljije in ustvarjalnosti. Učenci in dijaki se tako na nevsiljiv način seznanjamo s slikarstvom, kiparstvom in fotografijo ter uživamo v brezmejnem ustvarjanju. Muzejske delavnice nam nudijo popestritev in obogatitev učnega dela. Z njimi nam naši učitelji približajo različne umetniške teme ali popestrijo kulturne dni. Vse delavnice so namreč vedno zasnovane na način, da sovpadajo z aktualnimi razstavami v MG+MSUM. Učenci, ki se zdravimo na Rehabilitacijskem centru URI Soča, pa smo še malček v prednosti pred ostalimi sošolci iz bolnišnične šole. Če je le mogoče, si stalne ali gostujoče razstave MG+MSUM ogledamo v živo in ustvarjamo kar v prostorih galerije oziroma muzeja.

Hvala gospe Luciji Cvjetkovič, Dani Terzić in njunim kolegicam, ki z zanosom in sočutnostjo pristopajo k našim bolniškim posteljam. Z raznovrstnimi oblikami in metodami dela, ki so prilagojene različnim starostnim stopnjam in posameznikovim posebnostim, nam pomagajo pri spoznavanju in razumevanju umetnosti. Predvsem pa nas obogatijo za izkušnje, ki jih sami morda ne bi imeli možnosti spoznati.

Naravoslovni dan na oddelku Žogic nogic

Poleg vsakodnevnega ustvarjanja in učnega dela smo na oddelku Žogic nogic posebej aktivni na dnevih dejavnosti. Letos nam bo v spominu najbolj ostal naravoslovni dan z naslovom Kemija v kuhinji. Sodelovale so štiri nadobudne učenke, ki so se učile izvesti poskus po navodilih, spoznavale, da nas kemija spremlja v vsakdanjem življenju in se naučile izdelati nekaj nenavadnih snovi.

Najprej smo se lotile eksperimentov, ki trajajo dlje časa in zahtevajo opazovanje po določenih časovnih obdobjih (kis – naravno čistilo, žejni medvedki, prerezano jabolko). Nadaljevale smo s poskusi, katerih rezultat se pokaže hitreje. Učenke so bile zelo navdušene nad bleščečimi kovanci, ki jih je čudežno očistilo namakanje v kisu, slikanjem na krožniku, napihovanjem balona z vitamini in bežečim poprom.

Izredno lepo nam je uspel tudi poskus, ki spominja na lava lučko in pri katerem smo opazovale raztapljanje šumeče tablete v mešanici vode in olja. Jedilne barve vsakemu poizkusu dodajo še malce estetske vrednosti.

Zbrale smo pogum in izvedle tudi nekoliko burnejši poskus, imenovan vulkan. Tudi ta nam je uspel.

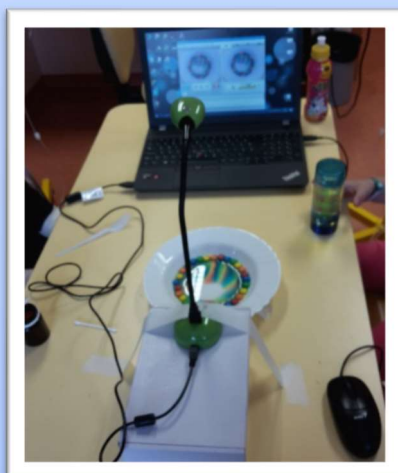
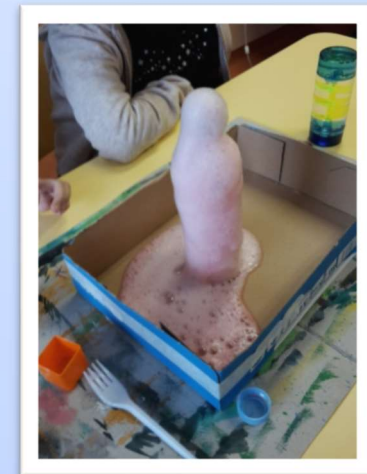
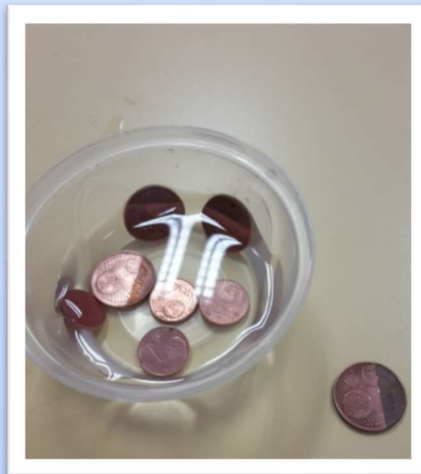
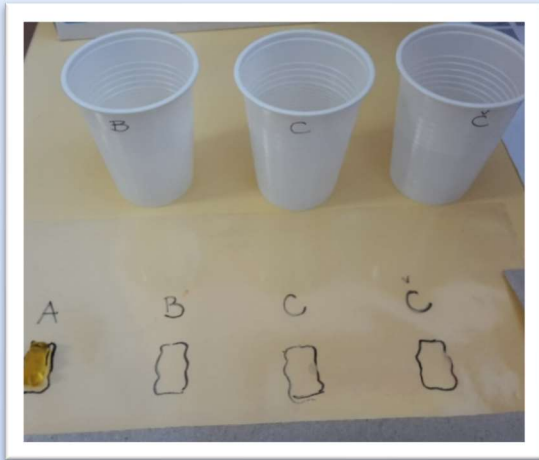
Poleg naštetega smo na koncu izvedle še poskus z obarvanimi bomboni, ki smo ga vsakih 10 sekund fotografirale in združile v animacijo.

Med dopoldnevom smo prav vse ves čas skrbno sledile navodilom, se izmenjevale pri preizkušanju in sodelovale pri pripravi. Naš dan je dodatno obogatila učenka Nika s svojim gasilskim znanjem. Postregla je s številnimi zanimivimi informacijami v povezavi z gorljivostjo, ognjem in kisikom.

Dan je odlično uspel. Kljub napadu, ki ga je med delom doživela učenka Eva, in terapijam, ki sta jih med dopoldnevom prejemale dve učenki, smo uspešno in varno izvedle vse izbrane poskuse. Vsaka je odkrila kaj novega in zanimivega. Cilji naravoslovnega dne so bili doseženi, zahvaljujoč tudi temeljiti in natančni pripravi.

Tina Žvab

Nekaj rezultatov poskusov si lahko ogledate na naslednji strani.

Hiška eksperimentov na obisku

Tudi v letošnjem novembru smo na Pediatrično kliniko dobili posebnega gosta, že tretje leto zapored. Pripeljal se je s posebnim kombijem, razstavljen pa je bil na 24 koščkov (beri: eksperimentov) in vsak izmed njih je zaokrožil po Pediatrični kliniki ter obiskal praktično vse otroke, ki so bili ta dan hospitalizirani. Otroci so bili obiska veseli, ogledali so si ga, se čudili, preizkušali, spraševali in spet čudili. In ko so otroci v roke dobili vseh 24 koščkov sestavljanke, so radovedno preverili, če pride na obisk še kakšen. Ker pa ga ni bilo, so za trenutek postali malce žalostni, a kmalu zatem so ugotovili, da so njihove glave v resnici videle toliko novega, da potrebujejo nekaj počitka, da bodo lahko vse videno postavile na svoje mesto. Delčki sestavljanke pa so se spet poskrili v svoje zabojčke in se s kombijem odpeljali tja, od koder so prišli. Na Pediatrični kliniki pa so z nami ostali prijetni spomini. Nekaj jih je zabeleženih tudi na fotokolažu, ki je nastal prav tistega novembrskega dne. Oglejte si ga in lahko boste začutili zadovoljstvo, ki se je bilo širilo po Pediatrični kliniki in naše bolnike za nekaj ur spremenilo v prave male raziskovalce.

Natalija Podjavoršek

SKOZI NAS SE PRETAKA DOBRA ENERGIJA.

ŽE DOLGO ME NI NIHČE UBOGAL TAKO KOT TILE MAGNETKI. KROGI PA SE VSEENO NOČEJO KOTALITI KOT JAZ HOČEM.

NIČ NAS NE MIRIJO, PA SMO VSEENO VSI TIHO. A VESTE ZAKAJ?

Zunaj je mraz in dež, tukaj v bolnišnici pa danes same rožice...

No, zdaj pa veva, kaj imajo pomembni ljudje v mislih, ko govorijo o luknjah brez dna...

ŽE TRETJIČ NA OBISKU NA PEDIATRIČNI KLINIKI V LJUBLJANI

6. november 2018

1. Preberi kaj moraš narediti,
2. Preizkusi (lahko tudi večkrat),
3. Razmisli zakaj se je nekaj zgodilo,
4. Kje in kako bi se dalo glavno vsebino eksperimenta uporabiti v praksi.

Luknja brez dna

Naredi in opazuj!

1) Pred teboj je škatla. Odpri jo in skušaj ugotoviti, kako globoka luknja zeva pod tabo. Preveri, ali je pod mizo res tako globoka luknja!

Kaj se je zgodilo?

1) Luknja je globoka le toliko, kolikor je globoka škatla. Na dnu škatle je zrcalo, na vrhu pa...

Stric, a imaš ti zame še kakšen težji poizkus? Te valjčke zna vsak otročiček po klancu spuščati. Jaz pa hodim v prvi razred in rabim težje naloge.

Naredi zajčku ušesa, teče naj okrog drevesa.

To je pa že boljše. Pravi trening za veliko punco.

A uteži naj dvigujem? Imaš še kakšen škripec in vrvico, da se ne bom preveč utrudila?

Mami, pridi še ti! Boš videla kako je zabavno.

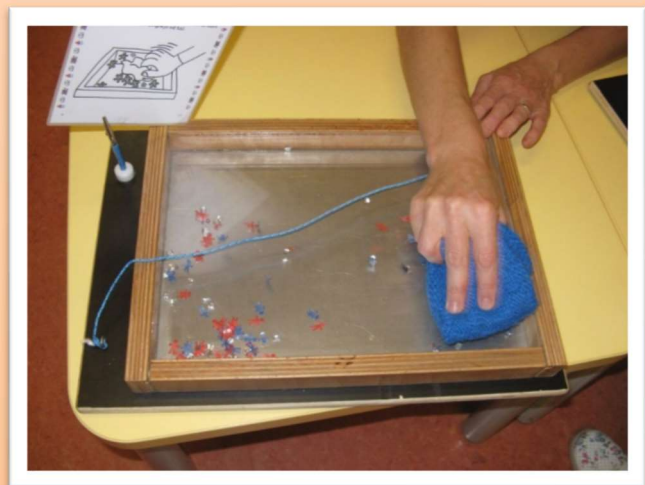

Novembrska dogajanja na oddelku C3

V prvem novembrskem tednu pouka smo učencem napovedali naravoslovni dan z naslovom Hiška eksperimentov. Pričakovanje je bilo veliko. Učence smo obvestili, da bomo prav do vsakogar pripeljali vozičke z eksperimenti, ki si jih sicer lahko ogledajo v Hiši eksperimentov na Trubarjevi ulici v Ljubljani. To se je šestega novembra res zgodilo. Izvajanje poskusov je bilo nadvse zanimivo. Po končani izvedbi smo se z učenci pogovorili, kaj jih je navdušilo, kaj presenetilo in kateri eksperiment je vzbudil največ radovednosti.

Zavezovanje pentlje s kleščami

Poskakujoči možički

V zadnjem delu novembra, ko je v Cankarjevem domu potekal Slovenski knjižni sejem, smo v bolnišnični šoli izvedli kulturni dan z naslovom Bolnišnični knjižni sejem. Najprej so učenci spoznali, kje je Cankarjev dom, zakaj ima takšno ime in kaj se tam dogaja. Nato smo prešli na delo s knjigami. Učenci prvih in drugih razredov so spoznavali pravljice, v katerih nastopajo živali. Izbrane prizore iz pravljic smo tudi zaigrali. Učenci so opisovali lastna doživetja z nekaterimi živalmi. Radi so jih oponašali z gibanjem. Iz das mase so oblikovali ježka in ga odnesli domov. Dijaki so s pomočjo spleta pripravili plakate in predstavitvene knjižice na temo Slovenski knjižni sejem.

Veliko časa smo namenili tudi pouku. Sledili smo učni snovi, ki so jo obravnavali v matičnih šolah. Vmes smo odigrali kakšno družabno igro, zapeli pesmico in se pogovorili. Učenci so s ponosom pokazali pisemca, ki so jih prejeli od svojih sošolcev. Teh so bili nadvse veseli. Po končani hospitalizaciji je bilo tudi vključevanje v pouk na matični šoli lažje, saj so bile številne teme predelane.

Minca Gale

Tristan, 5. razred

Dobrodelna prireditev Ledinec Ledincu

V soboto, 1. decembra 2018, smo na OŠ Ledina s tradicionalno dobrodelno prireditvijo Ledinec Ledincu zaznamovali Cankarjevo leto. Prireditev so s svojimi izvirnimi glasbenimi, plesnimi in literarnimi nastopi obogatili učenci OŠ Ledina in dijakinji bolnišnične šole, ki sta svoja prispevka napisali, na prireditvi pa sta ga predstavila ledinska učenca. Tokrat je bila tema dobrodelne prireditve povezana z velikim slovenskim literatom, katerega ime smo slavnostno počastili.

Ponosni smo lahko tako na vsestransko ustvarjalne ledinske učence kakor tudi na naši »mladi umetniški duši«, ki sta s svojima točkama na prireditvi pričarali poseben pridih, pesem v nadaljevanju pa je zaznamovala začetek dogodka.

Dragi moji,

naj vas spravim iz zagate,

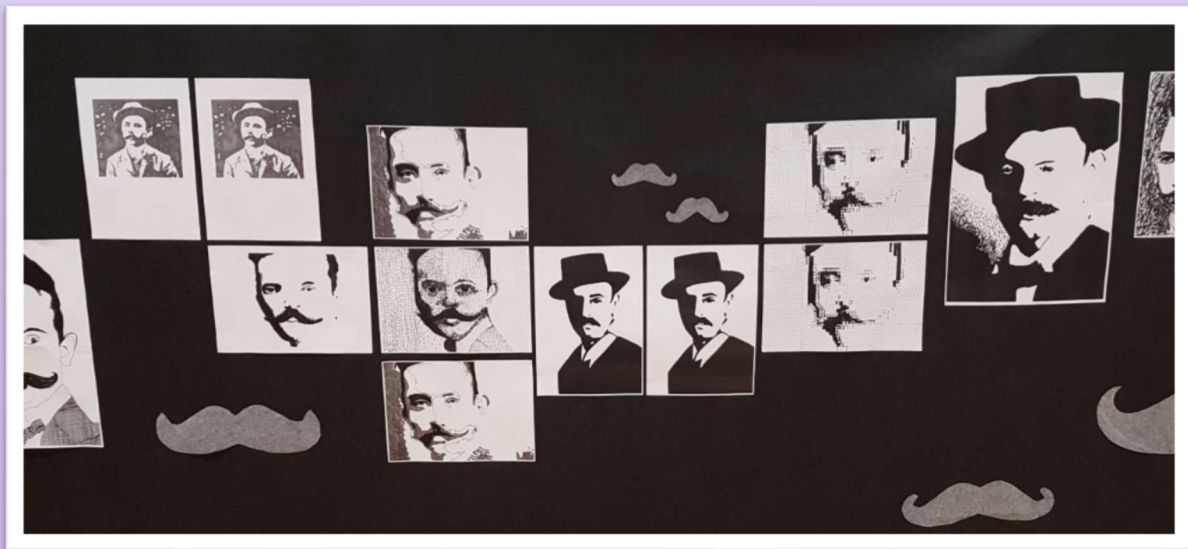
verjamem, da Cankarja zagotovo poznate.

Bil je pisateljska zvezda svojega časa,
poznali so ga vsi od Prekmurja pa do Krasa.

Kljub temu da je bil veseljak,
so ga družbene krivice tako zelo razžalostile,

da pogosto v roke je vzel papir
in nanj izlil je svoj nemir.
Sam pa sicer ni bil mož beseda,
saj pri zapuščenih dekletih ni imel ugleda.
Pred oltarjem same so ostale,
za izgubljeno ljubeznijo jokale so in žalovale.
Če dandanes bi živel,
si na Petkovšku roke bi ob skodelici kave grel.
Nekdaj pa je zaradi teh zrn kave
tudi svojo mater spravil v srčne težave.
Ker pa mati – kakor vsaka –
bila je mila,
mu je vse napake oprostila.
Pesem bom spominu na mojstra beseda podarila
in se pisatelju za vse modrosti zahvalila.

Eva Liza, 3. letnik

Vemo, da je naš pisatelj Ivan Cankar zapustil tudi kakšno dekle samo pred oltarjem ... Zato mu je nesojena nevesta poslala pismo.

Dragi nesojeni soprog!

V poznih urah hladne zimske noči sedim ob kaminu v svoji poročni obleki. V ogenj mečem vsa tvoja pisma, ki si mi jih pisal, ko sem bila še prepričana, da me resnično globoko ljubiš. Solze mi polzijo po licih in kapljajo na liste papirja pred menoj. Čnilo se je razlilo in umazalo obleko, v kateri bi morala preživeti najlepši dan svojega življenja, zdaj pa je videti, kot da se je to življenje preobrazilo v nočno moro. Lahko bi te klicala, lahko bi s pestmi razbijala po vratih, da bi moje razburjenje odmevalo na drug konec sveta, pa me ti kljub temu ne bi slišal. Lahko bi jokala, te spraševala zakaj, te rotila, obtoževala vsega hudega, kar si mi storil, ampak v bistvu tega ne želim početi. Ne čutim jeze, ne čutim žalosti, samo globoko praznino, kot bi vse, kar je bilo v meni živega, umrlo. Kot da si iz mene izsesal življenje in je ostalo le drobovje, ki ga sedaj kljuvajo ujede in se polščajo svojega plena. Sprašujem se, le kako sem si dovolila biti tako naivna, le kako sem se lahko zaljubila vate ...

Kjerkoli že si, naj te ne skrbi zame. V plamena bom vrgla še zadnje pismo in z njim pokopala vse spomine nate.

Pozdravljam te še z zadnjim kančkom naklonjenosti, ki je premorem ...
tvoja Ana

Pismo napisala: Zala, 4. letnik

Eva, 5. razred

Vzemite si čas za zimsko veselje

Decembrski čas je poseben čas v letu. Povsod se prižgejo luči, ki krasijo mesta in naše domove. V nas se naseli pričakovanje, ki nas pelje v novo leto. Zasijejo želje, zažari veselje.

V tem času se vedno znova obračamo nazaj in vsako leto znova kujemo nove načrte in želimo poiskati nove izzive. In v vsem tem iskanju in pričakovanju samo hitimo, hitimo naprej.

Učenci razredne stopnje smo v decembrskem času spoznali pravljico Helene Kraljič z naslovom Nimam časa. Pravljica pripoveduje o medvedku Titu, ki se je želel posloviti od svojih prijateljev, preden je odšel na zimsko spanje. Prijatelji, žal, tistega dne niso imeli časa, da bi medvedka poslušali. Medvedek se je odpravil spat žalosten in jezen, ker ga prijatelji niso slišali, a srečen, ker je bil sit in ga je čakal topel brlog. V mrzli zimi so se prijatelji spomnili nanj. Začelo jih je skrbeti, zakaj ga tako dolgo ni. Prišla je pomlad, medvedek se je prebudil in stekel na lov za hrano. Prijatelji so bili presrečni, da ga spet vidijo, a žalostni in jezni, saj medvedek za njih ni imel časa.

Naslednje jutro so se vsi sestali pred medvedovim brlogom in ugotovili, da bi se morali med seboj dobro poslušati in si vzeti čas eden za drugega, pa nihče ne bi bil nikdar jezen in žalosten.

Z učenci smo izdelali lutke glavnih junakov in na novoletni prireditvi premierno odigrali lutkovno predstavo.

Starejši učenci so ustvarjali na temo praznični čas. Na novoletni prireditvi so se predstavili s pesmijo Zimsko veselje, ki jo je spesnila dijakinja 2. letnika. Ob recitalu pesmi so učenci in dijaki pripravili različne plesne in pevske točke ter gledalce popeljali v zimski praznični čas.

V novoletni predstavi se je skrivalo tudi letošnje voščilo učencev, dijakinj in učiteljic, ki ga podarjamo tudi Vam.

*Vzemite si čas in doživite čim več imenitnih dni,
takšnih, ko se nikamor ne mudi.
Tistih s smehom na obrazu,
z iskrico v očeh in toplino v dlaneh.
Srečno, zdravo, pogumno in mirno v novem letu.*

Nežka Dakskobler Markoč

Orinda, 6. razred

Zimska pravljica

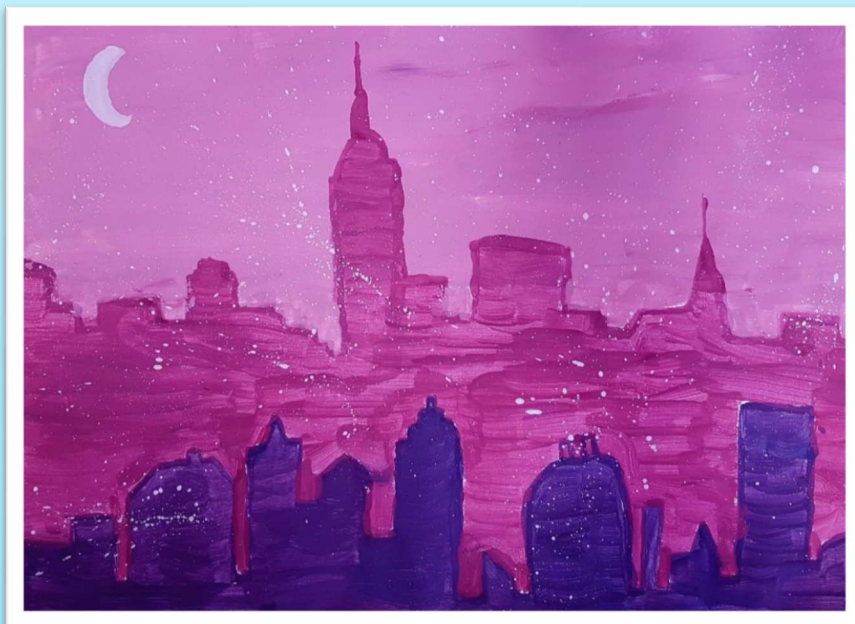
S pripravami na novoletno prireditev smo pričeli, ko je Blažka prinesla svojo pesem in nam jo prebrala. Naslovili smo jo Zimsko veselje in tako smo poimenovali tudi našo prireditev.

Potem smo dekleta izbrale glasbo in pesmi za božično vzdušje in ples. Razdelile smo si vloge. Vsako sceno smo posebej vadili. Dekleta smo pripravljale točko Ples snežink, prav tako pa smo dodale še nekaj spremljajočih glasbenih točk. Anja je igrala na klavir in kitaro, Liza pa na violino. Predstavo smo popestrili tudi s pevskimi točkami, v katerih smo vsi skupaj prepevali božične pesmi.

Predstava se je odvila tako, kot smo si želeli. Bila je razgibana in polna zimske igrivosti. Upamo, da smo tudi obiskovalcem pričarali praznično vzdušje in jim polepšali dan. Ni nam bila pomembna samo pravilno odigrana predstava, ampak predvsem naši občutki in dobra volja. Priredili smo jo z najlepšimi željami, prav tako pa smo lahko pokazali svoja močna področja. Med pripravami smo uživali in se zabavali.

Tudi dan, ko smo nastopali, je minil v prijateljskem božičnem vzdušju.

Učenke in dijakinje oddelka C5

Sara, 6. razred

Ustvarjalni december

Že v začetku decembra smo oddelek okrasili ter postavili smrečico, da je bilo ob prihodu Miklavža že praznično in čarobno. Nato pa smo ves mesec poleg pouka tudi veliko ustvarjali. Učenci so z veseljem izdelovali različne dekorativne izdelke in venčke ter jih odnašali domov.

Alina, 3. razred

Jan, 6. razred

Lotili smo se tudi ustvarjanja voščilnic. Spretni prstki so pretikali nitke in zašili čudovite voščilnice. Nastala so božična drevesca, angelčki, zvezde in podobno. V voščilnice so učenci napisali tudi voščilo. Ob tem smo se pogovarjali o pomenu praznikov, druženja, prijateljstva in o obdarovanju z majhnimi pozornostmi.

Otroci pa so bili deležni tudi prav posebnega darila. Njihove mlade zdravnice, specializantke pediatrije, so jim pripravile glasbeni koncert. Pele so tako ubrano, kot bi poslušali izvrstno vokalno skupino, pa tudi z energijo in dobro voljo so pričarale na oddelku veselje. Otroke, starše in ostalo zdravstveno osebje so pojoče zdravnice resnično presenetile in navdušile.

Metoda Leban Dervišević

Kužki na obisku

Odkar sem v bolnici, sta me obiskala dva kužka iz društva Pet. Ime jima je Mini in Luna. Na obisk sta prišla večkrat. Mini je mešanka, črne barve, Luna pa je samojed, bele barve. Skupaj smo počeli vse možne trike, ki sta jih psički poznali. Družili smo se približno pol ure. Psički sta me zelo ubogali, saj sta lepo vzgojeni. Zelo sem se ju razveselil, čas pa mi je tako hitreje minil. Tudi jaz imam doma štiri živali; psa Skaja, mucu Mici, mačka Kimba in hrčka Rajka. Moji kosmatinci so zelo mehki in prijazni.

Jakob, 5. razred

Sara, 3. letnik

V bolnišnici

V bolnišnici sem peti dan. Čeprav je tu veliko prijaznih ljudi, bi vsem priporočala, da raje ostanete doma. Tu je šola od osmih zjutraj do dveh ali pa tudi do šestih zvečer. Vmes imamo sicer proste ure, a dolgčasa ne poznam. Imamo veliko družabnih iger. Hrane je zadosti in nihče nikoli ne ostane lačen ali žejen. Večina učiteljev je prijaznih in tudi sestre ter tehniki so prijazni in zabavni. Kljub napornemu urniku kdaj pade tudi kakšna smešna izjava. No, tako v bolnišnici svet zglada z moje perspektive.

Najlepša hvala, da ste prebrali moj članek.

Lepe pozdrave in čimprejšnje okrevanje vam želi Vesna iz 7. razreda.

Kako je Tjaša izdelala svojo sovico?

Večkrat pridem v bolnico na terapije. Obiskala sem tudi bolnišnično šolo, kjer sem si izdelala svojo sovico. Vas zanima postopek izdelave? Naj vam ga v nadaljevanju predstavim.

Najprej si izberemo barvo filca. Jaz sem izbrala rdečo za telo in modro za krila. Za oči sem uporabila belo barvo, za nos pa rumeno. Iz filca sem nato s škarjami izrezala obliko sovinega telesa, v roke sem vzela šivanko in telo ob robovih skupaj s krili sešila. Tik pred koncem sem pustila še majhno odprtino, da sem skozi potisnila dovolj vate za sovino telo, nato pa sem telo sešila do konca. Potem sem na belo podlago filca narisala dva kroga za sovine oči. Izrezala sem ju in ju prilepila na sovo. Potem sem iz rumenega filca izrezala še majhen trikotnik, ki je služil za nos. Prilepila sem ga med sovine oči. V bele krogce pa sem dodala še črno barvo, da so sovine oči res prišle do izraza.

Tako je nastala moja sovica, vi pa zdaj zavijajte rokave in si izdelajte svojo.

Tjaša, 6. razred

Tjaša, 6. razred

Moj dan v bolnišnici

Ko sem se zjutraj zbudila, so mi zdravniki izmerili pritisk. Ko sem pojedla zajtrk, sem si umila zobe. Potem sem z očetom igrala karte. Ko so prišli zdravniki in me malo povprašali po počutju, sem malo zaspala, nato pa so mi vzeli kri. Ob 10.00 je bila vizita in zdravniki so mi povedali, kako napreduje moje zdravljenje. Potem sem počivala in že je bilo kosilo. To je moj najljubši obrok dneva. Potem sem spet malo počivala in z očetom igrala karte. Kasneje je na obisk prišla moja teta in me s svojimi šalami zelo nasmejala. Zvečer smo dobili večerjo. Pojedla sem okusne njoke, potem pa se v kopalnici osvežila in odšla spat.

V bolnico sem pravzaprav prišla zato, ker me je doma bolela glava in se mi je zelo vrtelo. Zaradi slabega počutja nisem mogla v šolo, a sem prišla na nevrološki oddelek. Bila sem presenečena, ker je na oddelku tudi bolnišnična šola. Nisem se učila, sem pa napisala ta čudovit članek za šolski časopis.

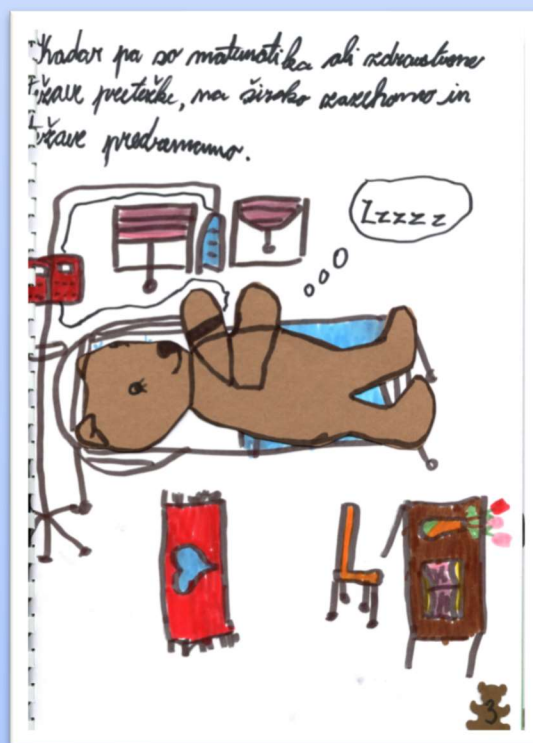
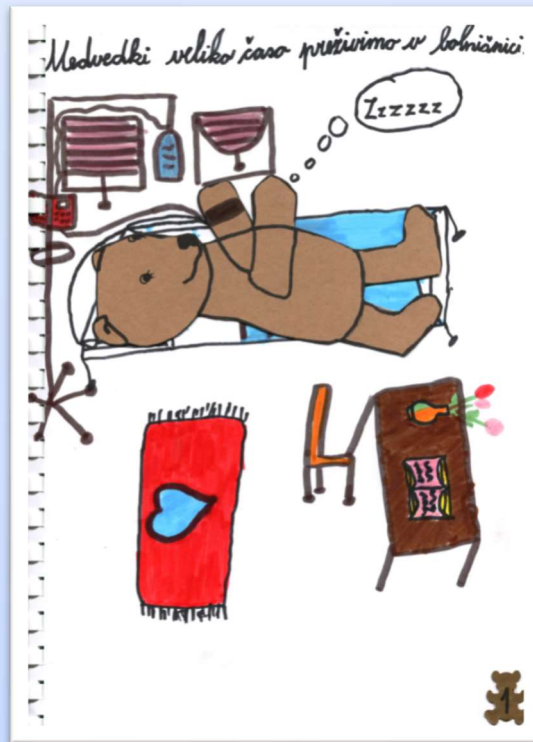
Iris, 6. razred

V bolnišnični šoli

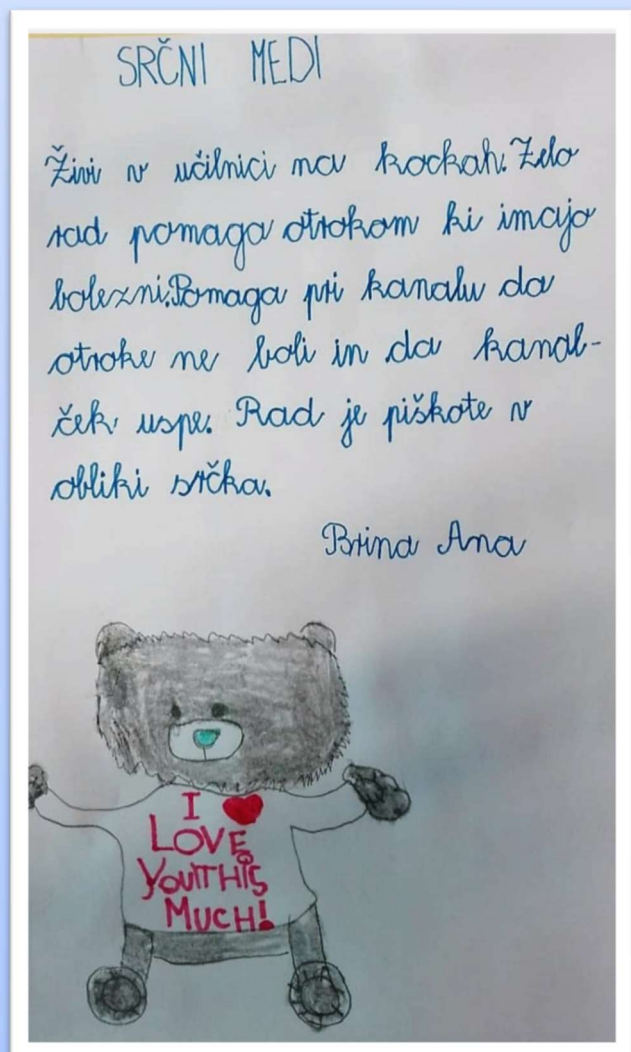
V bolnišnični šoli je zelo zanimivo, saj delamo v manjših skupinah, kar mi je zelo všeč. Čeprav je dan zelo dolg, se vedno najde kaj zanimivega. Najbolj mi je všeč pouk DSP (dodatna strokovna pomoč), saj se veliko pogovarjamo in spodbujamo drug drugega h kreativnosti. Pouk je malo drugačen od povprečne šole, je pa zato toliko bolj zabaven. Med poukom si pomagamo in včasih se tudi sredi učne ure splete kakšno novo prijateljstvo, teh pa ni nikoli preveč, zato se družite, bodite prijazni do drugih in ohranjajte vezi. Na vsakem kraju se najde kdo, s komer se lahko spoprijateljite.

Vesna, 7. razred

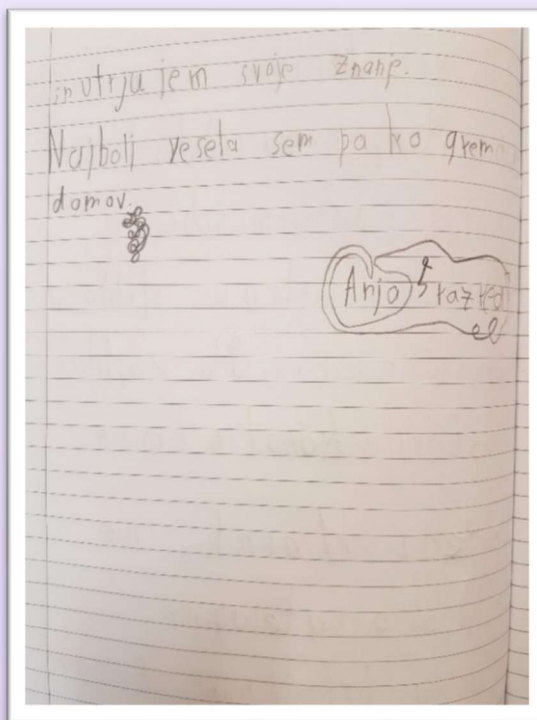
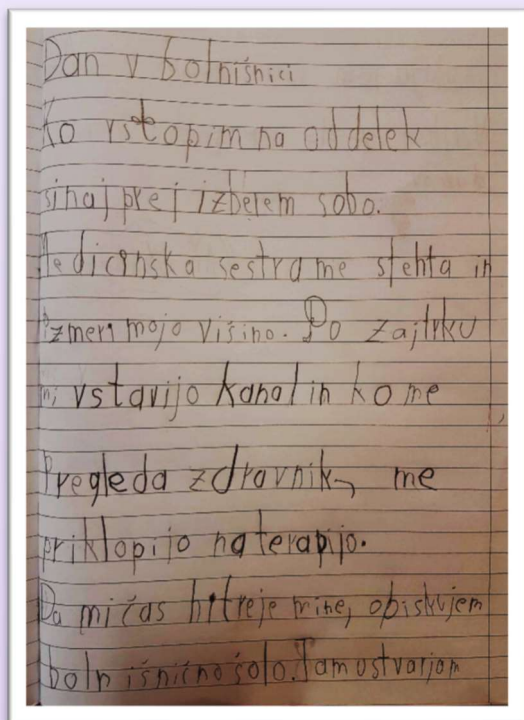
Medvedov dan v bolnišnici

Srčni medi

Anjin dan v bolnišnici

Anja, 5. razred

Knjižni molj

Veste, kdo je knjižni molj?

Jan, 6. razred

Knjižni molj (Angleži pa nimajo molja, ampak črva – book worm) je nekdo, ki ZELO rad prebira knjige. Lahko se štejem med nje. Torej sem jaz, Jan, knjižni molj.

Zelo rad berem, najraje smešne in napete zgodbe. V zadnjem času sem prebiral zbirko pisatelja Primoža Suhadolčana Živalske novice 1, 2 in 3. Ker imam tudi ZELO rad živali, so mi bile te knjige pisane na kožo.

Živalske novice

Priporočam vam, da jih preberete. Ob njih se boste zabavali, se krohotali, včasih pa se tudi malo zamislili. Knjige so napisane kot zbirke časopisnih člankov o živalih. Nekatere so zelo smešne, druge pa ne. Lahko bi rekel, da so podobne basnim, ker imajo živali človeške lastnosti. Dobre in slabe. Vse zgodbe pa so zelo prijazne. Knjige imajo tudi zelo zabavne črno-bele ilustracije ilustratorja Aleša Hrovata. Podobne so stripom in lepo dopolnjujejo novice. Najzabavnejše novice so Kako naučiš kuro znesti jajce, Lakota napada in Zver v kopalnici. Vse pa premaga Kako naučiš kuro znesti jajce. Ob njej sem se tako krohotal, da so mi tekle solze. Všeč sta mi bili Primoževa vztrajnost in domiselnost. Ker kure pač ne moreš učiti nesti jajc. To naredijo same, ko se za to odločijo.

Živalske novice vam priporočam, čeprav niste knjižni molji. Mogoče pa postanete prav zaradi njih in se tudi vi znajdete v živalskih novicah.

Jan, 6. razred

Za preganjanje dolgčasa ...

Moje ime je Kim. V bolnici sem kar nekaj časa ležala, za preganjanje dolgčasa knjige sem brala. Priporočam vam knjigi Tiranska teta in Čudo.

Tiranska teta

Zvezdana je živela v gradu s svojima staršema. Njena tiranska teta je bila sestra od njenega očeta. Bila je ljubosumna na očeta in na njegovo družino, ker je imela dvorec, ona pa je vse premoženje zapravila. Zato je zastrupila starša Zvezdane in sta umrla v prometni nesreči. Zvezdano pa je zaprla v sobo. A na srečo ji je iz te sobe pomagal duh, ki se je že leta skrival v dvorcu in je bil zelo prijazen. Ko sta bežala pred tiransko teto, ju je lovila tudi tetina sova. Skrila sta se v dimnik in splezala po njem na streho. Teta in sova sta jima sledili. Tiranska teta je ukazala sovi, naj Zvezdano in duha vrže s strehe. Sova se je spametovala in tega ni naredila, ker se je spomnila, kako grdo dela z njo tiranska teta. Ampak je s strehe vrgla tiransko teto. Teta je umrla. V dvorcu pa so odprli dom za otroke brez staršev.

Čudo

August se je rodil z deformiranim obrazom. Star je deset let in je do sedaj imel že sedemindvajset operacij. Njegova starša sta ga letos vpisala v šolo. Zanj je bil to zelo velik korak, saj se je prej šolal doma.

Dobil je prijatelja Jacka in prijateljico Summer. Otroci so se ga počasi navajali, Julijan pa ga ni maral. V šoli v naravi pa je postal August zvezda. Nanj so se spravili sedmošolci, a so ga prijatelji uspešno branili, za Julijana pa se ni zmenil nihče. August je sicer preživel tudi bolj stresne dogodke, kot je na primer babičina smrt ali pa smrt psičke. Dobil je tudi slušni aparat. Njegova sestra Via se je sprla z najboljšo prijateljico Mirando, vendar ju je gledališka predstava spet povezala, Via pa je spoznala svojega fanta.

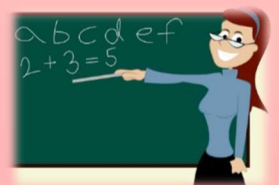
August je srečno zaključil peti razred in otroci so ga sprejemali takšnega, kot je. Največje presenečenje zanj pa je bilo, ko je dobil v dar novega kužka, ki so ga poimenovali Medo.

Kim, 6. razred

UGANKE

POVEŽI UGANKE Z REŠITVAMI/SLIČICAMI

1. H komu odhitimo,
če glavobol in povišano temperaturo dobimo?
2. Bolnike obiskujejo
in jih z zdravili oskrbujejo.
Izmerijo temperaturo
in pomirijo tvojo hudo uro.
3. Zdravnik pripomoček ima,
z njim posluša dihanje
in bitje mojega srca.
4. Obstaja tekočina,
ki je ne popiješ,
ampak po cevki v telo naliješ.
5. V bolnici ne le ležim,
ampak se tudi učim.
Ali veste, kdo mi pomaga,
da zamujeno učno snov usvojim?
6. Po cesti drvi, v bolnico hiti,
zaradi njega ves promet stoji.

1. zdravnik	4. infuzija
2. medicinska sestra	5. bolnišnična učiteljica
3. stetoskop	6. rešilec/vzgojitelj Andrej

Uganke je pripravila: Samra, 7. razred

UGANKA

Dolge noge in vrat,
po hrbtu pa pernat.

Ko prestraši se, se skrije,
glavo globoko v pesek zarije.

Hitro teče, leteti ne zna,
ta žival v puščavi je doma.

Tjaša, 6. razred

Iris, 8. razred

Tjaša, 6. razred

In še ena uganka iz živalskega sveta

Je mali nagajivec in mali strašljivec.

Zobke močne ima, a vseeno boji se lovca.

Spada med zveri in ponoči ne spi.

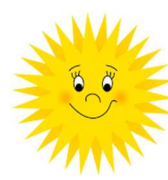
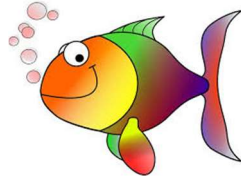
Ko luna se napolni, ta zver noč s tuležem zapolni.

Katarina, 5. razred

Katarina, 5. razred

REBUSI

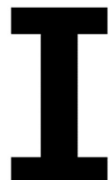

----- _// // // // // // // // _// _// _// _// _//

E = I

2.N = C

MAGNETNA REZONANCA

-----/ - ----- //

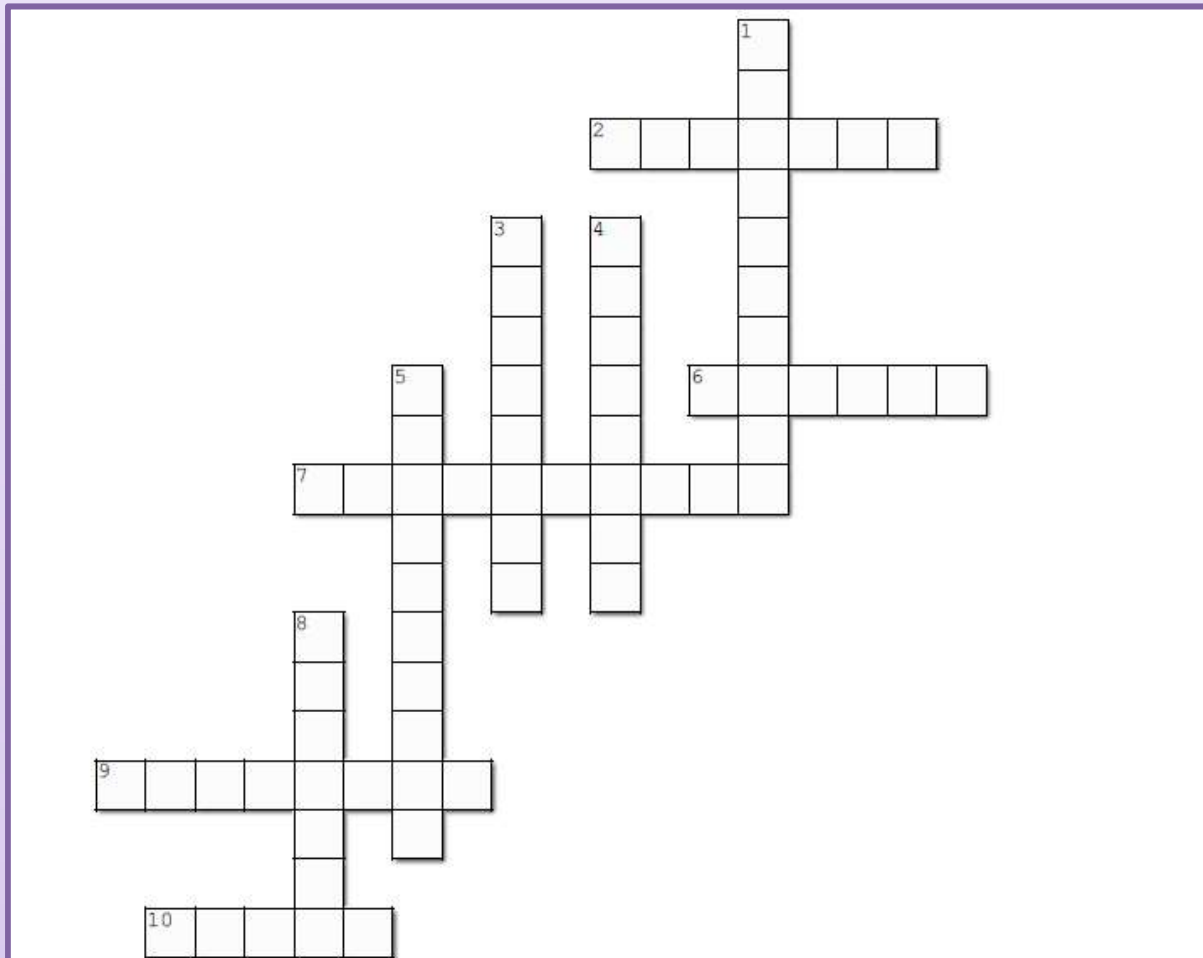
RDEČI NOSKI

Za vas pripravila: Lana, 16 let

KRIŽANKA

BOLNIŠNICA

Izpolni križanko. Pomagaj si z opisi gesel. Veliko srečel!

VODORAVNO

2. VOZILO, S KATERIM PRIPELJEJO PONESREČENCA (REŠEVALNO VOZILO).
6. OBLEČEŠ JO, KO GREŠ SPAT ALI KO SI BOLAN.
7. STAVBA, KJER BIVAJO BOLNIKI.
9. NA NJEJ SPIŠ IN POČIVAŠ.
10. KO SI V BOLNIŠNICI, TI JO NA PLADNJU PRINESE MEDICINSKA SESTRA, POJEŠ PA JO LAHKO KAR V POSTELJI.

NAVPIČNO

1. TUDI V BOLNIŠNICI TE POUČUJE.
3. SIRUP ALI TABLETA.
4. TISTI, KI TE PREGLEDA IN IZBERE ZDRAVILO ZA TVOJO BOLEZEN.
5. GLEDAŠ JO, KO TI JE DOLGČAS.
8. NASPROTJE ZDRAVJA.

RAZLIKE

Spodnji sliki se razlikujeta v petih podrobnostih. Poišči jih.

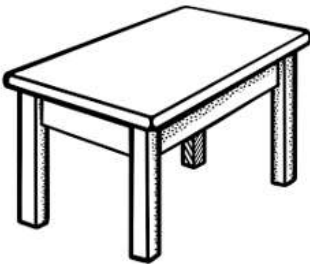
Lana, 9. razred

RAZLIKE

Spodnji sliki se razlikujeta v petih podrobnostih. Poišči jih.

REBUS

1 2 3 4 A=O

1 2 3 4 5

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Lana, 9. razred

Iz umetniških logov

V mesecu juniju smo na mednarodni likovni natečaj IFPPP (Festival of Paintings for Pediatric Patients) v Iran poslali nekaj likovnih del naših učencev. Med 1400 izdelki iz 26 držav je bila slika naše učenke Desiree uvrščena med najboljših deset v svoji kategoriji.

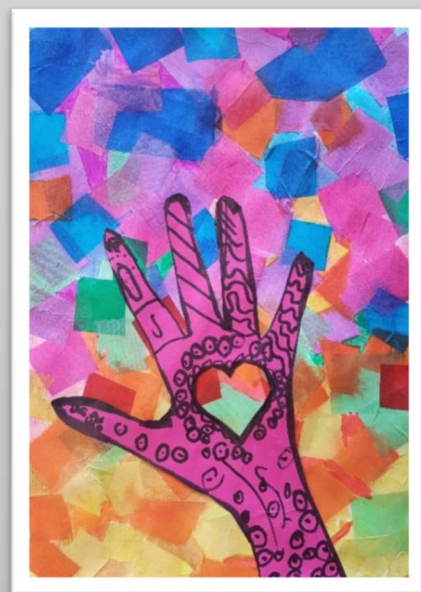

Desiree, 7. razred

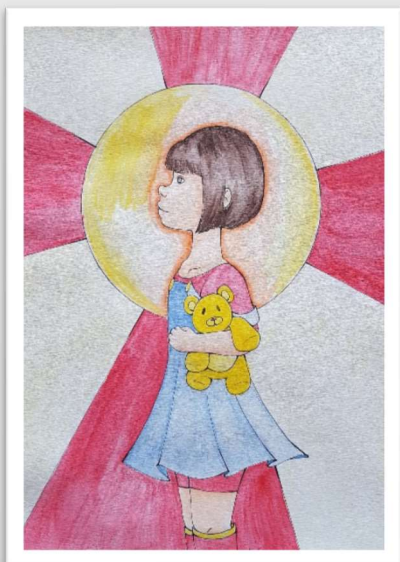
Vsa ostala likovna dela so bila prav tako zelo uspešna, saj so se znašla med dvestopetdesetimi najboljšimi, ki so jih objavili v katalogu natečaja.

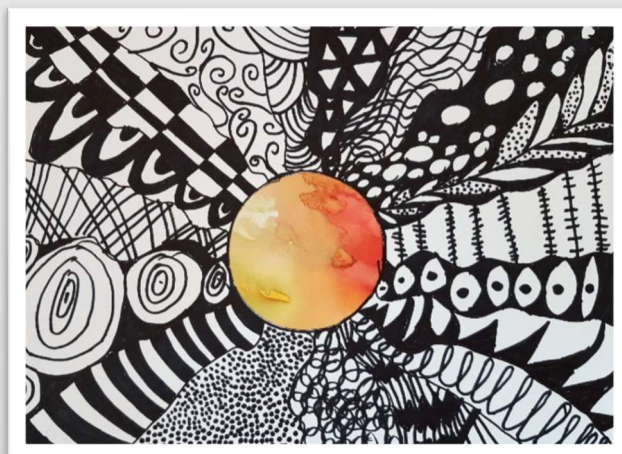
Anja, 1. letnik

Anja, 5. razred

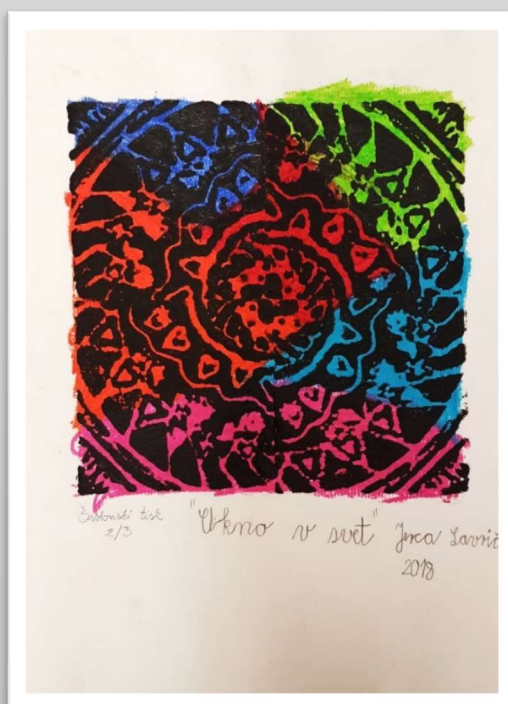

Sara, 1. letnik

Jan, 5. razred

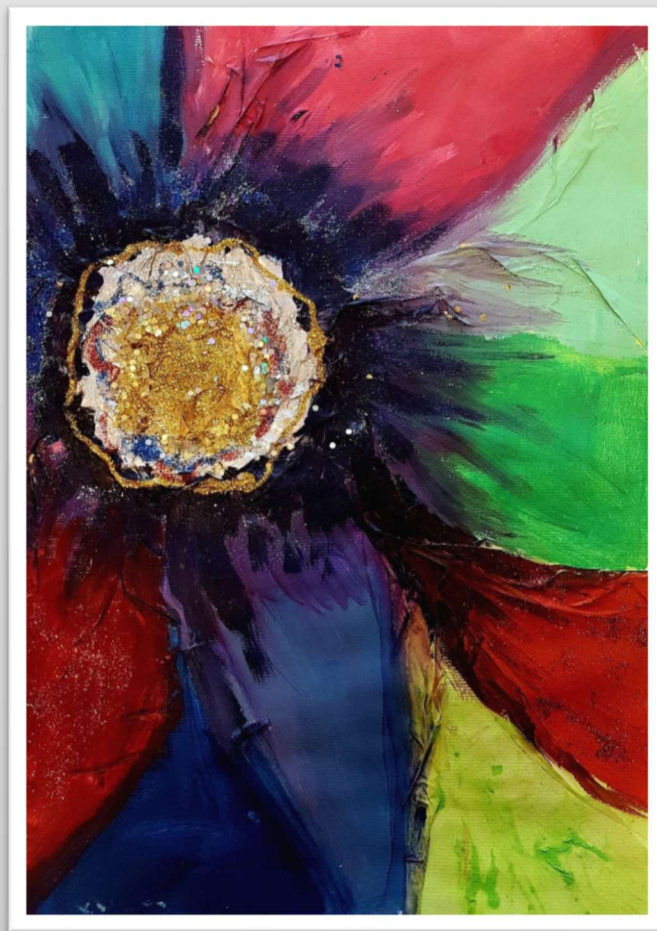
V novembru smo z grafiko naše učenke sodelovali na natečaju Bodi umetnik, Igraj se z mano. Izbrana je bila za razstavo v Koroški galeriji likovnih umetnosti v Slovenj Gradcu.

Jerca, 5. razred

V aprilu pa je učenka naše šole Eva na oddelku žogic nogic ustvarila sliko za mednarodni likovni natečaj Cvetje. Po besedah organizatorjev je imela ocenjevalna komisija zelo težko delo, saj so prejeli kar 812 likovnih izdelkov.

Naša Eva se je s svojim izvirnim in dovršenim likovnim, že prav umetniškim delom uvrstila na prvo mesto v svoji kategoriji in si prislužila zlato priznanje.

Eva, 5. razred

Iskreno čestitamo vsem mladim ustvarjalcem!

Mentorica Tina Žvab

KAZALO VSEBINE

Dragi naši utrinkarji.....	1
Kaj lahko otroke boli?	2
Zdravniki	2
Pogrešam ptičke	3
Zdravljenje v bolnišnici.....	4
INTERVJU S SESTRO Z ODDELKA ŽOGIC NOGIC	5
AN INTERVIEW WITH CHARLOTTE TAFT.....	6
Strah pred bolnico	9
Papirnata letala.....	10
Gostje v bolnišnični šoli.....	12
Pogovor s študenti na otroškem dermatološkem oddelku	12
Kamišibaj v bolnišnični šoli.....	13
Sodobna umetnost v bolnišnici	17
Naravoslovni dan na oddelku Žogic nogic	19
Hiška eksperimentov na obisku	21
Novembrska dogajanja na oddelku C3.....	24
Dobrodelna prireditev Ledinec Ledincu	26
Vzemite si čas za zimsko veselje	29
Zimska pravljica.....	31
Ustvarjalni december.....	32
Kužki na obisku	34
V bolnišnici.....	34
Kako je Tjaša izdelala svojo sovico?	35
Moj dan v bolnišnici	36
V bolnišnični šoli	36
Medvedov dan v bolnišnici	37
Srčni medi	38
Anjin dan v bolnišnici	39
Knjižni molj	40
Živalske novice	41
Za preganjanje dolgčasa	42
UGANKE	43
UGANKA.....	44
In še ena uganka iz živalskega sveta.....	44
REBUSI	45
KRIŽANKA.....	46
RAZLIKE	47
RAZLIKE	48
REBUS	48
Iz umetniških logov.....	49

